

230407 Het Woord aan het kruis

Tekst: de kruiswoorden van Jezus

Vader, vergeef hun, want ze weten niet wat ze doen. (Luc 23:34)

Ik verzeker je: nog vandaag zal je met mij in het paradijs zijn. (Lucas 23:43)

Dat is uw zoon. en Dat is je moeder. (Joh. 19:26-27)

Eli, Eli, lema sabachtani? (Mat. 27:46, Marc. 15:34, Ps 22:2)

Ik heb dorst. (Joh. 19:28)

Het is volbracht. (Joh. 19:30)

Vader, in uw handen leg ik mijn geest. (Luc 23: 46, Ps 31:6)

De voorgeschiedenis

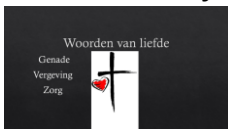
Wat er aan het kruis gebeurde is niet onder woorden te brengen. Een man, onschuldig tot in iedere vezel van zijn bestaan hangt daar. Om hem heen misdadigers. Niet onschuldig, maar ze nemen hem – in eerste instantie althans – wel op de korrel.

Deze onschuldige man is schuldig bevonden. Door de Joodse rechtbank. Omdat Hij zich met God gelijkstelde. De Joodse rechtbank onderzocht niet of zijn claim terecht was. Of Hij werkelijk de Messias, de beloofde redder was. Met valse getuigen maakten zij zich er van af. Het woord van de hogepriester: het is beter dat er één mens sterft telde zwaarder dan de wet van God: u zult geen vals getuigenis afleggen.

En ze brachten hem voor de wereldlijke rechter: Pontius Pilatus. Die deed wel onderzoek: “ik vind geen schuld in hem.” Maar die vond rust en vrede in dit onderdrukte gebied belangrijker dan recht. Wat wilt u dat ik met deze Jezus doe? Toen het volk als één man antwoordde: Kruisig hem, stemde Pontius Pilatus toe en veroordeelde een onschuldige tot de dood.

Deze Jezus was niet alleen maar een mens van zo’n 35. In de volle kracht van zijn leven. Hij was ook de persoon die kon zeggen: eer Abraham was, was ik. Hij is het die in openbaringen zich tooit met de naam van God: Die is, Die was en Die komt. Hij is het door wie de wereld is ontstaan, het levende Woord van God, God uit God. Hij heeft vrijwillig de hemelse heerlijkheid afgelegd om te worden zoals jij en ik. Dan gebeurt het allerergste en het meest ondenkbare: de Vader verklaart zijn eigen zoon schuldig. Als vertegenwoordiger van de mensheid. En Hij verlaat zijn Zoon. Dat is het diepe en het zwarte van die vrijdag.

Woorden van liefde

Als Jezus daar hangt. Spijkers door zijn polsen; zijn voeten vastgespijkerd. De timmerman op het hout. Helemaal naakt. Zijn gelaat grauw en doorgroefd van de pijn. Iedere ademhaling doet hem pijn. Hij moet zich dan oprichten en voelt de druk op zijn doorboorde voeten. De dood is de enige uitweg, maar nog is zijn leven niet voltooid.

Als ademen al zoveel pijn doet, is het beter niets te zeggen. Maar Jezus zwijgt niet. Minstens zeven keer haalt hij diep adem om krachtig te spreken. Zodat gehoord wordt wat Hij te zeggen heeft. Want

wat Jezus zegt, moet gehoord worden. En het zijn woorden van liefde, woorden van leven die deze stervende man hier spreekt.

Hij ziet de mensen om hem heen. Mannen en vrouwen. Sommige joelen en spotten, andere huilen of zijn in gedachten verzonken. Hij ziet heidenen, soldaten voor wie deze executie een spel is, een mooie afleiding voor het eentonige soldatenleven rond de paleizen van de Romeinse gezaghebbers. Hij ziet zijn volksgenoten. Vorige week werd Hij nog op handen gedragen: “gezegend Hij die komt in de naam van de Heer”. Maar nu zijn ze teleurgesteld omdat Hij de opstand tegen de Romeinen niet heeft doorgezet. Hij ziet de farizeeën die blij zijn dat ze van deze praatjesmaker af zijn. Hij zit moordenaars die niet beter verdiend hebben. En Hij weet wie Hij is. Op zijn lippen vormt zich een gebed. Want Jezus zoekt altijd zijn Vader. Jezus bidt hardop: “Vader vergeef hun want ze weten niet wat ze doen”.

De mensen die hiervoor verantwoordelijk zijn, de mensen die spotten, de mensen die genieten van dit schouwspel, die hebben lopen joelen: Kruisig hem. Jezus weet: ze beseffen niet wat er werkelijk gebeurt. Hij bidt om vergeving. Het wordt hier pijnlijk zichtbaar wat Jezus geleerd heeft: heb je vijanden lief, bid voor hen. Je voelt het: deze man is de waarheid. Hij doet wat Hij zegt! Hij doet het in Liefde. Het doet mij terugdenken aan de woorden van Jezus in Mat 12: 31,32. Jezus zegt daar dat de zonde tegen de Zoon vergeven kan worden, maar de zonde tegen de Heilige Geest niet.

Zelfs deze buitengewoon ernstige zonde: de kruisiging van Jezus de Zoon van God wordt ons vergeven. Sterker: het is onze middelaar die voor die vergeving pleit. Jezus' vergeving wordt nog persoonlijker. Als één van die moordenaars aan het kruis beseft dat Jezus daar onschuldig hangt. En dan weet dat het Jezus is die hem kan redden. Die weet wat de eindbestemming van Jezus is, dan komt Jezus dat ontluikend geloof tegemoet. “Ik zal niet alleen aan je denken in mijn paradijs., maar ik verzeker je vandaag nog zal je met Mij in het paradijs zijn”. Wat doet Jezus hier als lijdende knecht zijn naam eer aan: Jezus dat betekent: Jahweh redt. Dat is precies wat Jezus aan dat kruis doet: Hij redt de schepping.

Jezus weet dat Hij sterven moet. Hij ziet zijn moeder. Over haar man hoor je niets. Waarschijnlijk leeft Jozef niet meer. Hij ziet Johannes daar staan. Jezus vult de lege plek die na vandaag valt in het leven van zijn moeder in. Moeder dat is je zoon, Johannes, zoon dat is je moeder. De lijdende Heer is ook een zorgende Heer. Hij bidt om genade, Hij geeft vergeving en Hij zorgt in het verdriet van anderen.

Niet zijn eigen broers, maar zijn leerling draagt hij de zorg voor zijn moeder op. Want allen die de wil van de Vader doen zijn Jezus' broers of zussen.

Woorden uit de hel

Het wordt donker in Israël. Drie uur diepe duisternis. De zon is onzichtbaar. Er huivert een kou over deze schedelplaats. Misschien vloekt er een soldaat. Drie uur is niet niets. De schrijvers vertellen niets over deze drie uur, totdat het einde komt: Jezus roept. Luid en duidelijk: Mijn God, mijn God, waarom verlaat U mij. Dat is wat er gebeurde: God die de Licht is, heeft zijn Zoon verlaten. Een goddelijk mysterie. De God die één is, heeft zijn Zoon verlaten in een punt van de tijd. Het werd donker. Pikdonker. Er was geen licht meer. Dit is het uur waar Jezus zo bang voor was, waar Hij het bloed voor heeft uitgezweet. Gesmeekt of het niet anders kon. Maar de hemel was onverbiddelijk. Dit moment moest er komen. Hier droeg Jezus jouw en mijn zonden in alle hevigheid. Al die liefdeloosheid, al die vuilheid, al dat egoïsme, dat sinds Adam uit de mens is voortgekomen. Als dat voorbij is, zingt Jezus een Psalm. Met rauwe stem. Een psalm over de rechtvaardige die door God verlaten is. Een Psalm

waarin het script van dit lijden verwoord is. Eeuwen voor het gebeurde! Maar ook een psalm met uitzicht. Een psalm die eindigt in verlossing. Een verlossing die Jezus hier brengt.

Een nieuw geslacht zal hem dienen

En aan de kinderen vertellen van de Heer;

Aan het volk dat nog geboren moet worden

Zal het van zijn gerechtigheid verhalen:

Hij is een God van daden

Woorden van een nieuw begin

Jezus is God, een God van daden. Als het diepste punt van het lijden voorbij is. Als de weg die Hijzelf is weer omhoog leidt, dan is er een moment van rust. Het heeft Jezus alles gekost. Dat mag je weten. Nu het voorbij is vraagt Hij aandacht voor zichzelf: mij dorst. Jezus vergaat van de dorst. Al die uren aan dat kruis, moeizaam ademhalend. Het pijnlijke vermoeide lichaam maar weer omhoog brengen om lucht te kunnen happen. De verzuurde spieren en de gebarsten lippen. Maar ook de laatste woorden moeten gehoord. Wat Hij nog gaat zeggen doet ertoe. Daarom aandacht voor zichzelf.

Er wordt een spons aangereikt op een lange stok. Gedompeld in zure wijn. Zure wijn, azijn een belediging in die tijd, maar toch. Het bevochtigt zijn lippen en ontspant de weerbarstigheid van zijn uitgedroogde tong. Jezus haalt diep adem en roept de meest essentiële vredesverklaring van alle tijden uit: Het is volbracht.

Het is volbracht. Nog voor Hij stierf, heeft Hij het goed gemaakt tussen de schepping en de Schepper. Tussen jou en God. Het is volbracht. Er hoeft niets meer toegevoegd te worden. Dit is voldoende. God is tevreden. De schuld is betaald. De streep door de rekening gezet.

Dat klinkt goedkoop. Verwacht God dan niets van ons? Als het om betalen gaat, verwacht Hij echt niets van ons, maar als het om geloof gaat vraagt Hij alles. Door één mens is de zonde de wereld in gekomen. De ene mens uit wie alle mensen (zelfs Eva) zijn gekomen: Adam. Genetisch hebben wij allemaal deel aan deze mens. Door één mens is alles goedgeemaakt, Jezus de tweede Adam. Maar dan moet je wel deel aan die mens krijgen. Dat kan alleen door geloof. Wie gelooft in de Zoon van de mensen heeft eeuwig leven. Hier in deze geschiedenis aan het kruis gebeurde het. Daarom noemen wij die intrieste dag goed. Goede vrijdag. De vrijdag waarop Jezus het goed maakte met God. Geloof hem en je leeft. Onvoorwaardelijk.

Jezus laatste Woord aan het kruis was: Vader in uw handen leg ik mijn Geest. De Vader en de Zoon waren weer een. De mens Jezus stierf aan het kruis, God niet. Jezus Geest ging naar de Vader. Was in het paradijs bij die moordenaar die diezelfde dag stierf. Jezus lichaam ging naar het graf. Hier zou een andere strijd worden gestreden. De laatste vijand worden overwonnen. Maar dan is het Pasen en dat is een nieuw verhaal.

Belijdenis: Artikel 21 van de NGB: De voldoening door Christus

Wij geloven dat Jezus Christus een eeuwig Hogepriester is naar de orde van Melchisedek, wat God met een eed heeft bevestigd. Hij heeft Zichzelf in onze plaats voor zijn Vader gesteld, om door volkomen voldoening diens toorn te stillen. Daartoe heeft Hij Zichzelf aan het kruis geofferd en zijn kostbaar bloed vergoten, om ons te reinigen van onze zonden, zoals de profeten hadden voorzien.

Want er staat geschreven, dat de straf die ons de vrede aanbrengt, op de Zoon van God was en dat wij door zijn striemen genezen zijn; dat Hij als een lam ter slachting is geleid en onder de overtreders is geteld (Jes. 53 : 5, 7 en 12); dat Hij als een misdadiger veroordeeld is door Pontius Pilatus, hoewel deze Hem onschuldig verklaard had. Zo heeft Hij teruggegeven wat Hij niet geroofd had (Ps. 69 : 5), en heeft Hij als rechtvaardige voor onrechtvaardigen geleden (1 Petrus 3 : 18), zowel naar lichaam als naar ziel, zodat Hij de verschrikkelijke straf voelde die wij door onze zonden verdiend hadden, en zijn zweet als bloeddruppels werd, die op de aarde vielen (Luc. 22 : 44). Hij heeft geroepen: Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten? (Matt. 27 : 46), en Hij heeft dit alles geleden ter wille van de vergeving van onze zonden. Daarom zeggen wij terecht met Paulus, dat wij niets anders weten dan Jezus Christus en die gekruisigd (1 Kor. 2 : 2); wij beschouwen alles als vuilnis, omdat de kennis van Christus Jezus, onze Here, alles te boven gaat (Filip. 3 : 8). Wij vinden al onze troost in zijn wonden en behoeven geen enkel ander middel te zoeken of uit te denken om ons met God te verzoenen naast dit ene, eens voor altijd gebrachte offer, dat de gelovigen voor eeuwig tot volmaaktheid brengt (Hebr. 10 : 14). Daarom noemt Gods engel Hem ook Jezus, dat is Verlosser, omdat Hij zijn volk zou redden van hun zonden (Matt.1 : 21).